

ДИРЕКТИВА 2013/43/ЕС НА СЪВЕТА

от 22 юли 2013 година

за изменение на Директива 2006/112/ЕО относно общата система на данъка върху добавената стойност по отношение на незадължително и временно прилагане на механизма за обратно начисляване във връзка с доставки на някои стоки и услуги, при които съществува риск от измами

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 113 от него,

като взе предвид предложението на Европейската комисия,

като взе предвид становището на Европейския парламент ⁽¹⁾,

като взе предвид становището на Европейския икономически и социален комитет ⁽²⁾,

в съответствие със специална законодателна процедура,

като има предвид, че:

- (1) В Директива 2006/112/ЕО ⁽³⁾ на Съвета се определя, че данъкът върху добавената стойност (ДДС) е платим от всяко данъчнозадължено лице, извършващо облагаеми доставки на стоки и услуги. В случай на трансгранични сделки и в определени национални сектори с висок риск от измами обаче се предвижда прехвърляне на задължението за плащане на ДДС към лицето, което получава доставката (механизъм за обратно начисляване).
- (2) Предвид сериозния характер на измамите с ДДС на държавите членки следва да се позволи да прилагат временно механизъм, при който задължението за плащане на ДДС по отношение на доставки на определени категории стоки и услуги се прехвърля към лицето, което получава облагаеми доставки на стоки или услуги, включително когато тези категории не са посочени в член 199 от Директива 2006/112/ЕО, нито са предмет на специални дерогации, предоставени на държави членки.
- (3) За тази цел през 2009 г. Комисията представи предложение, в което се съдържаха списък на стоките и услугите, във връзка с които за ограничен срок може да се прилага механизмът за обратно начисляване. Съветът избра да раздели предложението и прие Директива 2010/23/ЕС на Съвета ⁽⁴⁾, която обаче се ограничаваше само до квотите за емисии на парникови газове предвид факта, че положението с измамите в този сектор

изискваше незабавна реакция. В същото време Съветът пое политически ангажимент да продължи преговорите по оставащата част от предложението на Комисията.

- (4) Оттогава насам измами възникнаха и в други сектори и следователно към оставащата част от предложението на Комисията следва да бъдат добавени нови стоки и услуги, що се отнася до предварително определения списък на стоки и услуги, за които може да се прилага механизмът за обратно начисляване. Измами са възникнали по-специално във връзка с доставки на газ и електроенергия, далекосъобщителните услуги, конзоли за видеоигри, таблетки и лаптопи, зърнени храни, индустриални култури, включително маслодайни семена и захарно цвекло, както и необработени и полуобработени метали, включително благородни метали.
- (5) Въвеждането на механизъм за обратно начисляване, насочен към посочените стоки и услуги, при които според придобития напоследък опит съществува особено висок риск от измами, за разлика от общото му прилагане, не следва да окаже неблагоприятно въздействие върху основните принципи на системата на ДДС, като например плащането на части.
- (6) Предварително определеният списък, от който държавите членки могат да избират, следва да се ограничава до доставките на стоки и услуги, за които, по най-нови данни, съществува особено висок риск от измами.
- (7) При прилагането на механизма за обратно начисляване държавите членки разполагат със свободата да определят условията за прилагане на механизма, включително да определят праговете, категориите на доставчици или получатели, спрямо които може да се прилага механизмът, и частичното прилагане на механизма за отделните категории.
- (8) Тъй като механизмът за обратно начисляване е временна мярка, която следва да се прилага до въвеждането на по-трайни законодателни решения с оглед системата на ДДС да стане по-устойчива на измами с ДДС, механизмът за обратно начисляване, предвиден по член 199а от Директива 2006/112/ЕО, трябва да се прилага само за ограничен срок.
- (9) С цел да се осигури възможност механизмът за обратно начисляване да се прилага достатъчно дълго, за да бъде ефективен и да позволи последваща оценка, е необходимо установеният настоящем срок — 30 юни 2015 г. — да бъде продължен. По същия начин следва да бъдат определени по-късни дати по отношение на датата на срока за оценка и крайната дата на срока, през който трябва да се докладва за промяна в тенденциите при дейностите с цел измама.

⁽¹⁾ ОВ С, 341Е, 16.12.2010 г., стр. 81.

⁽²⁾ ОВ С 339, 14.12.2010 г., стр. 41.

⁽³⁾ Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 г. относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 347, 11.12.2006 г., стр. 1).

⁽⁴⁾ Директива 2010/23/ЕС на Съвета от 16 март 2010 година за изменение на Директива 2006/112/ЕО относно общата система на данъка върху добавената стойност по отношение на незадължително и временно прилагане на механизма за самоначисляване във връзка с доставки на някои услуги, при които съществува риск от измами (ОВ L 72, 20.3.2010 г., стр. 1.)

- (10) За да се осигури за всички държави членки възможността да прилагат механизма за обратно начисляване, съгласно посоченото по-горе, са необходими определени изменения в Директива 2006/112/ЕО.
- (11) Тъй като целта на предложеното действие, а именно борба с измамите с ДДС посредством временни мерки, които представляват дерогация от съществуващите правила на Съюза, не може да бъде постигната в достатъчна степен от държавите членки и поради това може да бъде по-добре постигната на равнището на Съюза, Съюзът може да приеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, уреден в член 5 от Договора за Европейския съюз. В съответствие с принципа на пропорционалност, уреден в същия член, настоящата директива не надхвърля необходимото за постигане на тази цел.
- (12) Поради това Директива 2006/112/ЕО следва да бъде съответно изменена,

ПРИЕ НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Член 1

Директива 2006/112/ЕО се изменя, както следва:

- 1) В член 193 позоваването на „членове 194—199“ се заменят с позоваване на „членове 194—1996“;
- 2) Член 199а се изменя, както следва:
- а) в параграф 1 първото изречение се заменя със следното:
- „Държавите членки могат да предвидят, до 31 декември 2018 г. и за минимален срок от две години, лицето — платец на ДДС, да е данъчнозадълженото лице, за което се извършва която и да е от следните доставки:“;
- б) в параграф 1 се добавят следните букви:
- „в) доставки на мобилни телефони, които са устройства, изработени или приспособени за употреба във връзка с лицензирана мрежа и работещи на определени честоти, независимо от това дали се използват за други цели;
- г) доставки на устройства с интегрални схеми като микропроцесори и централни процесори преди интегрирането им в продукти, предназначени за крайния потребител;
- д) доставки на газ и електроенергия за данъчнозадължен дилър съгласно член 38, параграф 2;
- е) доставки на сертификати за газ и електроенергия;
- ж) доставки на далекосъобщителни услуги съгласно член 24, параграф 2;
- з) доставки на конзоли за видеоигри, планшети и лаптопи;
- и) доставки на зърнени храни и индустриални култури, в т.ч. маслодайни семена и захарно цвекло, които обикновено не се използват в непреработен вид за крайно потребление;
- й) доставки на необработени или полуобработени метали, в т.ч. благородни метали, ако не са обхванати от член 199, параграф 1, буква г), специалните договорености относно стоките втора употреба, произведенията на изкуството, колекционерските и антикварните предмети в съответствие с членове 311—343 или специалната схема за инвестиционно злато в съответствие с членове 344—356.“;
- в) вмъкват се следните параграфи:
- „1а. Държавите членки могат да определят условията за прилагането на механизма, предвиден параграф 1.
- 1б. Прилагането на механизма, предвиден в параграф 1, спрямо доставките на стоки и услуги, изброени в букви в)—й) от същия параграф, е обвързано с налагането на целесъобразни и ефективни задължения за отчитане на данъчнозадължените лица, доставящи стоките или услугите, спрямо които се прилага предвиденият в параграф 1 механизъм.“;
- г) параграф 2 се заменя със следното:
- „2. Държавите членки уведомяват Комитета по ДДС за прилагането на механизма, предвиден в параграф 1, при въвеждането на такъв механизъм и предоставят на Комитета по ДДС следната информация:
- а) обхвата на мярката за прилагане на механизма, наред с вида и характеристиките на измамата, и подробно описание на придружаващите мерки, включително задълженията за отчитане по отношение на данъчнозадължените лица, както и мерките за контрол;
- б) действията, предприети за информиране на данъчнозадължените лица относно началото на прилагане на механизма;
- в) критериите за оценка, които позволяват сравнение между дейностите с цел измама по отношение на стоките и услугите, посочени в параграф 1, преди и след прилагането на механизма, дейностите с цел измама по отношение на други стоки и услуги преди и след прилагането на механизма, както и за увеличението на други видове дейности с цел измама преди и след прилагането на механизма;
- г) началната дата на мярката за прилагане на механизма и срокът, който трябва да бъде обхванат от нея.“;

д) в параграф 3, първа алинея, първото изречение се заменя със следното:

„Не по-късно от 30 юни 2017 г. държавите членки, прилагащи предвидения в параграф 1 механизъм, представят на Комисията доклад въз основа на критериите за оценка, предвидени в параграф 2, буква в).“;

е) в параграф 3, втора алинея, буква а) се заменя със следното:

„а) въздействието върху дейностите с цел измама във връзка с доставки на стоки или услуги, обхванати от мярката;“;

ж) параграф 4 се заменя със следното:

„4. Всяка държава членка, която е установила промяна в тенденциите при дейностите с цел измама на своя територия във връзка със стоките или услугите, изброени в параграф 1, от датата на влизането в сила на настоящия член във връзка с такива стоки и услуги, представя на Комисията доклад по този въпрос не по-късно от 30 юни 2017 г.

5. Преди 1 януари 2018 г. Комисията представя на Европейския парламент и на Съвета доклад за цялостната оценка на въздействието на предвидения в параграф 1 механизъм за борба с измамите.“.

Член 2

Настоящата директива влиза в сила на двадесетия ден след публикуването ѝ в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 3

Прилага се до 31 декември 2018 г.

Член 4

Адресати на настоящата директива са държавите членки.

Съставено в Брюксел на 22 юли 2013 година.

За Съвета
Председател
C. ASHTON